

Eyüp Sultan Camii-i Şerifi'nde

PROF. DR. M. YAŞAR KANDEMİR İLE

ŞİFÂ-İ ŞERÎF DERSLERİ

EŞ - ŞİFÂ Bİ-TA'RÎFİ HUKÛKÎ'L - MUSTAFÂ

— KÂDÎ İYÂZ —

169. Ders | 19.Ocak.2020, Pazar

Ders Konusu:

3. BÖLÜM: Peygamber Efendimiz'de Mutluka Bulunacak, Kesinlikle Bulunmayacak, Bulunması Sakıncalı Olmayacak Hâller veya Ona Nisbet Edilemeyecek Dünyevî İşler

1. KISIM: Peygamberimizin ve Diğer Peygamberlerin Günahlardan Korunması

6. FASIL: İslam Düşmanlarının Bazı İftiralarına Reddiye

KİTAPTAKİ YERİMİZ

Arapça Kaynak sf. 651 | Türkçe Şerh, Cilt.3 - sf. 43

Dersin Video, Ses Kayıtlarına
ve Kaynaklı Ders Notlarına

www.sifaiserif.com

adresinden veya karekodu okutarak
erişebilirsiniz.

Şifa-i Şerif Hakkında Kısa Bilgi:

ŞİFÂ-İ ŞERÎF gönüllerde Peygamber sevgisini tutuşturmak, onu bütün yönleriyle tanıtip anlatmak ve Müslümanlara, Sultân-ı Enbiyâ'nın haklarını savunmayı öğretmek maksadıyla yaklaşık dokuz asır önce Endülüslü tanınmış alim Kâdî İyâz tarafından yazılmıştır.

Eserin Türkçe Şerhi

Şifâ-i Şerîf Şerhi (3 cilt)

Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir

Tahlil Yayınları, www.tahlilyayinlari.com

وهذا السَّهْوُ فِي الْقِرَاءَةِ إِنَّمَا يَصِحُّ فِيمَا لَيْسَ طَرِيقُهُ تَغْيِيرَ الْمَعْنَى ، وَتَبْدِيلَ
الْأَلْفَاظِ ، وَزِيَادَةً مَا لَيْسَ مِنَ الْقُرْآنِ ؛ بَلِ السَّهْوُ عَنْ إِسْقَاطِ آيَةٍ مِنْهُ أَوْ كَلِمَةٍ ؛
وَلَكِنَّهُ لَا يُقَرَّرُ عَلَى هَذَا السَّهْوِ ؛ بَلِ يُنَبَّهُ عَلَيْهِ ، وَيَذَكَّرُ بِهِ لِلْحَيْنِ عَلَى مَا سَنَذَكِّرُهُ
فِي حَكْمٍ مَا يَجُوزُ عَلَيْهِ مِنَ السَّهْوِ وَمَا لَا يَجُوزُ .

ومما يظهر في تأويله أيضاً أنَّ مجاهداً رَوَى هذه القصة : «وَالْغَرَانِقَةُ الْعُلَا»
فَإِنْ سَلَّمْنَا الْقِصَّةَ قُلْنَا : لَا يَبْعُدُ أَنَّ هَذَا كَانَ قُرْآنًا ، وَالْمُرَادُ بِالْغَرَانِقَةِ الْعُلَا ، وَأَنَّ
شَفَاعَتَهُنَّ لَتُرْتَجَى ؛ الْمَلَائِكَةُ عَلَى هَذَا التَّأْوِيلِ وَهَذِهِ الرِّوَايَةُ .

وبهذا فسَّرَ الْكَلْبِيُّ (الْغَرَانِقَةَ) أَنَّهَا الْمَلَائِكَةُ ؛ وَذَلِكَ أَنَّ الْكُفَّارَ كَانُوا يَعْتَقِدُونَ
أَنَّ الْأَوْثَانَ وَالْمَلَائِكَةَ بَنَاتُ اللَّهِ ، كَمَا حَكَى اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَدَّ عَلَيْهِمْ فِي هَذِهِ السُّورَةِ
بِقَوْلِهِ : ﴿ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى ﴾ [النجم : ٢١] ؛

Her iki âlimin de olayı “**aklından geçirme**”, “**yanılma (sehv)**” diye açıklamaları doğru değildir. Peygamber Efendimiz’in Kur’ân-ı Kerîm okurken “mânayı bozmadan, bir kelimenin yerine başka bir kelime koymadan, Kur’an’ın bilinen kırâat şekillerinden başka bir kırâati ona ilâve etmeden” yanılması kabul edilebilir. Kur’an’dan bir âyeti, bir kelimeyi mânayı bozmayacak şekilde atlamak da mümkündür; fakat Resûlullah’ın bu tür yanılması sükût ile geçiştirilmez; yanıldığı şey ona Allah Teâlâ tarafından hemen hatırlatılır. “Peygamber Efendimiz’in Yanılması ve Unutması” bahsinde bu konu üzerinde duracağız.

“Ulu Kuğular”, Melekler Demekmiş

Garânik hadisesi diye bilinen bu olayın meydana geldiğine dâir rivâyeti tâbiîn müfessirlerinden Mücâhid ibni Cebr de (v. 102/720) nakletmiştir. Şâyet böyle bir olayın meydana geldiğini kabul edersek konuyu şöyle izah ederiz: “Onlar ulu kuğulardır; elbette onların şefâati umulur!” sözü Kur’an’dan idi (fakat kırâati nesh edildi). Bu rivâyete ve yorumu göre “şefâati umulan ulu kuğular” ifadesiyle melekler kastedilmekteydi.

Müfessir Kelbî de “kuğular (garânik)” kelimesini melekler diye açıklamıştır. Şöyleki: Kâfirler, putların ve meleklerin Allah’ın kızları olduğuna inanıyorlardı. Nitekim Necm sûresinde Allah Teâlâ onların bu inancını dile getirmiş ve: “Erkekler sizin de kızlar Allah’ın mı?”² diye reddetmiştir.

İlgili âyetler şöyledir:

“Şimdi gördünüz mü Lât ile Uzzâ’yı? Ve bir üçüncüleri olan Menât’ı? Erkekler sizin de kızlar Allah’ın mı? Öyleyse bu pek insafsız bir bölüştürme!”

Putperest Arapların melekleri dışı kabul ettikleri,¹ onları Allah’ın kızları saydıkları² birçok âyette dile getirilerek bu anlayış şöyle reddedilmiştir:

“Kızları Allah’a yakıştırıyorlar; hâşâ O böyle şeylerden yücedir; çok sevdikleri erkek çocukları da kendilerine malediyorlar.”³ “Demek Rabbiniz sizi erkek çocuklarla şereflendirdi, Kendisi de meleklerden kız çocukları edindi, öyle mi? Gerçekten de siz çok ağır bir lâf söylüyorsunuz.”⁴

2. Necm 53/21.

1. Zuhurf 43/19.

2. Sâffât 37/149.

3. Nahl 16/57.

4. İsrâ 17/40.

Neshin Hikmetleri

Esasen Cenâb-ı Hak onların bu tür iddialarının hepsini reddetmiştir. Meleklerin şefâat edebileceklerini ümit etmek ise doğru ve yerindedir. Müşrikler şeytanın “Onlar ulu kuğulardır; elbette onların şefâati umulur!” sözünü bozuk inançlarına göre yorumladıkları ve bu sözlerle ilâhlarının medhedildiğini düşündükleri için şeytan vesvesesiyle bu sözleri onlara sevdirdi, gönüllerine hoş gösterdi. Allah Teâlâ da şeytanın kâfirlere telkin ettiği sözleri neshederek (onların söylenmesini yasaklayarak) Kendi âyetlerini sağlamlaştırdı. Zâten Allah Teâlâ Kur’ân-ı Kerîm’de birçok âyeti neshedip okunmasını yasaklamıştır.

“Nesh, bir âyetin hükmünü yürürlükten kaldırıp onun yerine yeni bir hüküm koymak demektir. Daha önceki ilâhî kitapların yaptığı gibi, Kur’ân-ı Kerîm de kendinden önceki ilâhî kitapların Allah tarafından gönderildiğini kabul etmiş, fakat onların içindeki bazı hükümleri yürürlükten kaldırıp kendi dönemine daha elverişli hükümler getirmiştir. Yirmi üç yıl gibi uzun bir zaman diliminde gerektiğinde bölüm bölüm veya âyet âyet inen Kur’ân-ı Kerîm, nesh uygulamasını kendi içinde de yapmış, İslâmiyet’in ilk yıllarında insanları dine alıştırmak için inen bazı hükümleri, geçiş dönemi sona erince kaldırmış, o hükümlerin yerine insanlara daha faydalı olup bir daha değişmeyecek hükümler getirmiş ve bunu söyle ifade etmiştir: “Allah dilediği hükmü siler, dilediğini bırakır.”¹

فَأَنكَرَ اللَّهُ كُلَّ هَذَا مِنْ قَوْلِهِمْ؛
وَرَجَاءُ الشَّفَاعَةِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ صَحِيحٌ ، فَلَمَّا تَأَوَّلَ الْمُشْرِكُونَ عَلَى أَنَّ الْمَرَادَ بِهَذَا
الذِّكْرِ آلِهَتَهُمْ ، وَلَبَسَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ ذَلِكَ ، وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِهِمْ وَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ
نُسْخَ اللَّهِ مَا أَلْقَى الشَّيْطَانُ ، وَأَحْكَمَ آيَاتِهِ ، وَرَفَعَ تِلَاوَةَ تِلْكَ اللَّفْظَتَيْنِ اللَّتَيْنِ
وَجَدَ الشَّيْطَانُ بِهِمَا سَبِيلًا لِلتَّلْبِيسِ^(١) كَمَا نُسِخَ كَثِيرٌ مِنَ الْقُرْآنِ وَرُفِعَتْ تِلَاوَتُهُ؛

1. Ra'd 13/39. Nesh hakkındaki bu açıklama için bk. Kandemir, Zavalı, Şimşek, Âyet ve Hadislerle Açıklamalı Kur’ân-ı Kerîm Meâli, Bakara 2/106. âyetin dipnotu.

وكان في إنزال الله تعالى لذلك حكمة ، وفي نسخه حكمة ؛ لِيُضِلَّ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ؛ وما يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ،

Böylesi âyetleri Cenâb-ı Hak'ın indirmesinde bir hikmet, ortadan kaldırmada bir başka hikmet vardır. Allah bu tür uygulamalarla dilediğinin doğru yoldan sapmasına fırsat verir, dilediğini doğru yola iletir; Aslında, Allah'ın saptırdıkları, zâten yoldan çıkmış olanlardır.

Bu ifâdeyle şu âyete işaret edilmektedir: “Allah, bir sivrisineği veya daha küçük bir şeyi örnek vermekten çekinmez. İmân edenler, bunun Rablerinden gelen isâbetli bir benzetme olduğunu bilirler. Kâfirler ise: “Allah bu benzetme ile ne demek istiyor?” derler. Allah bu tür misâllerle birçok kimsenin doğru yoldan sapmasına fırsat verir, birçoklarını da bunlarla doğru yola iletir; Aslında, Allah'ın saptırdıkları, zâten yoldan çıkmış olanlardır.”²

Cenâb-ı Hak şöyle buyurmuştur: “Allah'ın böyle bir şeye fırsat vermesi, şeytanın attığı bu vesveseyi kalplerinde hastalık bulunanlar ve kalpleri iyice katılaştırmış kimselere bir sınama vesilesi yapmak içindir. Şüphesiz o zâlimler, haktan büsbütün uzaklaşmıştır. Bir de Allah, kendilerine ilim verilenler o Kur'an'ın, sana Rabbinden gelen bir gerçek olduğunu bilsin; ona imân etsin ve gönülleri de ona karşı saygıyla dolsun diye buna müsaa-der. Şüphe yok ki Allah, imân edenleri dosdoğru bir yola iletecektir.”³

O Sözler, Kâfirlerin Yaygarasıydı

Bir rivâyete göre Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Necm sûresini okuyup da Lât, Uzzâ ve üçüncüleri olan Menât'ın adlarının geçtiği âyete gelince, kâfirler bu âyetin arkasından putlarını yeren bir âyetin gelmesinden korktular ve her zaman yaptıkları gibi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi şaşırtmak, gürültüleriyle onun sesini bastırmak ve okuduğu âyetlerin duyulmasını önlemek için “Onlar ulu kuğulardır; elbette onların şefâati umulur” diye yaygarayı bastılar. Zaten onlar Kur'an-ı Kerim'de anlatıldığı üzere “Birbirlerine: ‘Bu Kur'an'ı dinlemeyin, okunurken şamata çıkarın. Böylelikle imân edenlere üstün gelirsiniz’ derlerdi.”¹

وَلِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ (ب/١٥٥) فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤ ، ٥٣﴾ [الحج : ٥٤ ، ٥٣].

وقيل : إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ - لما قرأ هذه السورة ، [و] بلغ ذِكْرَ اللَّاتِ وَالْعُزَّى وَمَنَاةَ الثَّالِثَةِ الْأُخْرَى ، خاف الْكُفَّارُ أَنْ يَأْتِيَ بِشَيْءٍ مِنْ ذَمِّهَا فَسَبَقُوا إِلَى مَدْحِهَا بِتِلْكَ الْكَلِمَتَيْنِ لِيُخَلِّطُوا فِي تِلَاوَةِ النَّبِيِّ ﷺ ، وَيَشْغَبُوا^(٢) عَلَيْهِ عَلَى عَادَتِهِمْ وَقَوْلِهِمْ : ﴿ لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴾ [فصلت : ٢٦].

2. Bakara 2/26.

3. Hac 22/53-54.

1. Fussilet 41/26.

وَنُسِبَ هَذَا الْفِعْلُ إِلَى الشَّيْطَانِ لِحَمْلِهِ لَهُمْ عَلَيْهِ ، وَأَشَاعُوا ذَلِكَ وَأَذَاعُوهُ ،
وَأَنَّ النَّبِيَّ - ﷺ - قَالَ ؛ فَحَزَنَ لَذَلِكَ مِنْ كَذِبِهِمْ وَافْتِرَائِهِمْ عَلَيْهِ ، فَسَلَّاهُ اللَّهُ^(۳)
تَعَالَى بِقَوْلِهِ : ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِيْ
أُمْنِيَّتِهِ... ﴾ [الْحَجَّ : ٥٢]

وَبَيَّنَ لِلنَّاسِ الْحَقَّ فِي ذَلِكَ مِنَ الْبَاطِلِ ،
وَحَفِظَ الْقُرْآنَ ، وَأَحْكَمَ آيَاتِهِ ، وَدَفَعَ مَا لَبَسَ بِهِ الْعَدُوُّ

و^(۱) كَمَا ضَمِنَهُ اللَّهُ
تَعَالَى مِنْ قَوْلِهِ : ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ [الْحَجَر : ٩] .

Putları öven bu sözleri kâfirlere şeytan söylediğinden, mecaz yoluyla bu işi onun yaptığı ifade edilmiştir. Sonra da kâfirler “Peygamber putları övdü” sözünü halk arasında yaymış, Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem de onların bu yalan ve iftirâlarından dolayı üzüldüğü için Allah Teâlâ şu âyet-i kerîme ile onu teselli etmiştir: “Biz, senden evvel hiçbir .resûl, hiçbir nebî göndermedik ki; onlardan biri bir şey dilediğinde şeytan onun dileğine bir vesvese karıştırmış olmasın. Ama Allah, şeytanın verdiği vesveseyi giderir. Sonra da Kendi âyetlerini sağlamlaştırır. Allah her şeyi bilir, her şeyi yerli yerinde yapar.”²

Allah, Kur'an'ı Değiştirilmekten Korumuştur

Böylece Cenâb-ı Hak, kitabında bu konuda hak ile bâtılın ne olduğunu açıklamış, Kur'an-ı Kerîm'i değiştirilmekten korumuş, âyetlerini kesin delillerle güçlendirmiş, din düşmanları ile şeytanın ortaya attığı zihin karışıklığını gidermiştir.

Allah Teâlâ bu gerçeği şöyle dile getirmiştir: “Bu kitap, her şeyi yerli yerince yapan ve her şeyden haberdâr olan Allah tarafından âyetleri kesin delillerle güçlendirilmiş ve iyice açıklanmış bir kitaptır.”³

Allah Teâlâ Kur'an-ı Kerîm'i koruyacağını da şöyle ifade buyurmuştur: “Elbette Kur'an'ı Biz indirdik ve elbette onu Biz koruyacağız.”⁴

Allah Teâlâ “Elbette Kur'an'ı Biz indirdik ve elbette onu Biz koruyacağız.” âyetiyle Kur'an-ı Kerîm'i insanların ona bir şey ilâve etmesinden, ondaki bir âyeti çıkarmasından, kısacası onu her türlü tahrif ve değişiklikten koruyacağını va'detmiştir. Diğer ilâhî kitapları ise koruyacağını va'detmemiş, onların muhâfazasını hahamlar, rahipler üstlenmiş, fakat onlar kendi aralarında ihtilâfa düşüp tahrif etmişlerdir.

2. Hac 22/52.

3. Hüd 11/1.

4. Hicr 15/9.

ومن ذلك ما رُوي من قصة يونس - عليه السلام - أنه وعد قومه بالعذاب عن ربّه ، فلما تابوا ، كُشف عنهم العذاب ، فقال : لا أرجع إليهم كذاباً أبداً ، فذهب مغاضباً^(٢) .

فاعلم - أكرمك الله - أنه^(٣) ليس في خبر من الأخبار الواردة في هذا الباب أن يونس - عليه السلام - قال لهم : إن الله مهلككم ، وإنما فيه أنه دعا عليهم بالهلاك ؛ والدعاء ليس بخير يُطلب صدقه من كذبه ، لكنه قال لهم : إن العذاب مُصَبَّحكم وقت كذا وكذا ، فكان ذلك ، كما قال ؛ ثم رفع الله [تعالى] عنهم العذاب وتداركهم ؛ قال الله تعالى : ﴿ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمِنَتْ فَتَنْفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخَرْيِ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴾ [يونس : ٩٨] .

١٥٧١ م - ورُوي في الأخبار أنهم رأوا دلائل العذاب ومخايلَه ؛ قاله ابن مسعود^(٤) .

Abdullah ibni Mes'ûd'un rivâyeti şöyledir: Yûnus peygamber kavmini azap ile tehdit etmiş ve onlara bu azabın üç gün içinde geleceğini söylemişti. Bunun üzerine o kavim her anne ile yavrusunu birbirinden ayırdılar. Sonra açık bir alana çıkarak yüksek sesle Allah'a duâ ettiler ve kendilerini bağışlaması için yalvardılar. Cenâb-ı Hak da onların başına azabın gelmesini engelledi. Öte

Hiz. Yûnus'un Kavmini Terkedip Gitmesi Olayı

Peygamberlerin günah işlemekten korunmasına (ismet sıfatına) yöneltilen tenkitlerden biri de Hiz. Yûnus'un kıssasıyla ilgilidir. Yûnus peygamber Allah'a inanmayan kavmini "Rabbim size azap edecek" diye tehdit etmiş, fakat onların tövbe etmesi üzerine azap kaldırılmış, işte bunun üzerine Hiz. Yûnus, "Ben artık onların yanına bir yalancı sıfatıyla kesinlikle dönmeyeceğim" demiş ve kavmine öfkelenerek çıkıp gitmişti.

Yûnus Kavmi Azaptan Nasıl Kurtuldu?

Ey okuyucu, Allah sana keremiyle muâmele eylesin, şunu bil ki, Yûnus aleyhisselâmın, kavmine "Allah sizi helâk edecektir" dediğine dâir Kur'an'da ve hadiste hiçbir bilgi yoktur. Yûnus peygamberin yaptığı, kavminin helâk edilmesi için bedduâ etmekten ibarettir. Duâ, haber değildir; bu sebeple duânın doğruluğu, yanlışlığı söz konusu olamaz. Mesele şundan ibarettir: Yûnus aleyhisselâm kavmine "Falan vakitte sabahleyin size azap gelecektir" demiş ve dediği gibi o saatte gökyüzünde siyah bulutlar hâlinde azap belirtileri görülmüştür. Ancak daha sonra kavmi tövbe edince, Allah Teâlâ onların başına gelecek azabı kaldırmak sûretiyle kendilerine ihsanda bulunmuştur. Bu durum Kur'an-ı Kerim'de şöyle anlatılır: "Azabı gördükten sonra îmân eden ve îmânlarının faydasını gören hiçbir kasaba halkı olmadı! Ancak Yûnus'un kavmi hâriç. Onlar îmân edince, Biz de dünya hayatında kendilerini rezil eden azabı onlardan kaldırdık ve onları bir süre daha dünya nimetlerinden faydalandırdık."¹

Abdullah ibni Mes'ûd radiyallahu anhdan rivâyet olunduğuna göre Yûnus aleyhisselâmın kavmi azap belirtilerini görmüştür.

yandan Yûnus peygamber azabın gelmesini beklemeye başladı, fakat azap bir türlü gelmedi. O kavmin âdetine göre yalan söyleyen biri, yalan söylemediğini belgeleyemezse öldürülürdü. Hiz. Yûnus da kavmine kızarak sahilde gemiye binmiş insanların yanına gitti, o da gemiye bindi.¹

1. Yûnus 10/98.

1. İbnü Ebî Şeybe, el-Musannef (Avvâme), XI, 541, nr. 32527.

وقال سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ: غَشَّاهُمُ الْعَذَابُ كَمَا يُغَشِّي الثَّوْبُ الْقَبْرَ.

Tâbiîn âlimlerinden Saîd ibni Cübeyr de (v. 95/714) şöyle demiştir: “Elbise kabri nasıl örterse, azap da Yûnus kavmini öylesine kuşatmıştı.”

“Elbise kabri nasıl örterse” ifâdesi, Şifâ-i Şerif’in bazı nüshalarında “Bulut ayı nasıl kaplarsa, azap da onları öyle kaplamıştı”, “toprak kabri nasıl kaplarsa azap da onları öyle kaplamıştı” şeklindedir. Elbisenin kabri örtmesi şeklindeki benzetme, o günahkâr kavmin âdetâ ölü sayıldığını göstermektedir. Yûnus kavmi hakkındaki haber, onun kavmine olan tehdidinin aynen gerçekleştiğini, fakat onları Allah’a duâ edip yalvarmalarının kurtardığını göstermektedir.

GELECEK DERS

Tarih: 26 Ocak 2020, Pazar

Zaman: Öğle Namazından bir saat önce

Yer: Eyüp Sultan Camii-i Şerif’inde

yapılması planlanmaktadır.